

(Kort bemærkning).

Juul-Madsen: Jeg forstår, at finansministeren betragter det som et kæmpe frem-skridt, at man nu indfører skat på særlig indkomst på en række felter, hvor man har afskaffet den i henhold til den gældende lov.

Jeg skal slutte med at sige, at ikke mindst diskussionen her i dag med alle de hvis'er, som ministeren selv er kommet med, med alt det, han vil undersøge til efteråret etc., jo understreger, at dette lovforslag ikke er forsvarligt behandlet. Jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne henstille til statsministeren, at han her under tredje behandling trækker dette lovforslag tilbage og udskyder forslaget til en senere behandling til efteråret.

(Kort bemærkning).

Jens Foged: Vi fik stadig væk ikke svar fra den højtærede finansminister om, hvordan han ville behandle de ejendomme, hvor der var opstået en rentegæld. Der kommer løs snak om, at man skal ikke være ringere stillet. Er det ikke at være ringere stillet at få tinglyst en øget gæld år efter år på ejendommen, når pengene vitterlig ikke er til stede? Det er jo rigtigt, som hr. Juul-Madsen sagde, at på dette område med de brændte ejendomme er der ingen skat efter den gældende lovgivning. De er fritaget for skat, derfor opstod problemerne ikke. Det er en væsentlig stramning, finansministeren her gennemfører.

Finansministeren (Grünbaum): Efter min opfattelse er det meste af det, der har været sagt her fra borgerlig side, løs snak — også det, der har været meddelt til pressen. Hvis jeg var hr. Juul-Madsen, så ville jeg bruge sommerferien til rigtig at skamme mig . . . (*Munterhed*) . . . over det, han har meddelt i pressen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 83 stemmer mod 80.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 177) findes i tidenden sp. 6610, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 2787).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 104 stemmer mod 58; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Lembourn m. fl.].

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 236) findes i tidenden sp. 6354, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2739).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Det er måske lidt usædvanligt, at regeringspartiet ikke kan medvirke til et lovforslag her ved tredje behandling, men jeg synes også, lovforslaget er lidt usædvanligt. Det er fremsat af det konservative folkeparti, og det tilsigter, at der skal være en appelinstans ved forskudsregistreringer. Vi er enige om, at man bør have en sådan,

[Ove Hansen.]

og det er hele skatteudvalget enigt i; derfor har finansministeren, der er enig i vore synspunkter, lovet at forhandle med de skatte-lignende myndigheder og i næste folketingsår komme med et forslag om en appelinstans. Men de konservative opretholder deres lovforslag; derfor må jeg på mit partis vegne sige, at vi kan ikke medvirke til dette lovforslags vedtagelse, og jeg har opfattelsen af, at venstre og de radikale og SF heller ikke kan medvirke til vedtagelsen.

Lembourn: Der er efter det konservative folkepartis opfattelse ikke under arbejdet i udvalget mellem anden og tredje behandling fremkommet oplysninger, som, sådan som vi ser på det, skulle kunne begrunde, at man ikke kan stemme for lovforslaget.

At kommunerne ikke er blevet spurgt, er efter vort syn ikke begrundelse nok. Det er folketinget, der skal afgøre den sag, ikke kommunerne, om der skal indføres en klageadgang over ligningsmyndighederne. At der ikke er andre steder i skattelovgivningen, hvor klage har opsættende virkning, er heller ikke nogen begrundelse for ikke at gennemføre lovforslaget. Dette, at der ikke hidtil har været det, er jo i sig selv ikke nogen begrundelse for, at man ikke skulle indføre det, men man indfører for første gang i vor skattelovgivning i kildeskatteloven en bemyndigelse til finansministeren til en generel fastsættelse af indkomstgrundlaget for samtlige skatteborgere. Det har vi aldrig haft før, og derfor mener vi, at man samtidig må indføre en klageadgang for at skabe en rimelig balance mellem den stilling, skatteborgeren skal have, og den bemyndigelse, ministeren får.

Jens Foged: Venstre har lige fra kildeskattens indførelse ønsket en klageadgang. Vi har gang på gang plæderet for, at vi skulle få arbejdet gennemført for at kunne tilrettelægge en klageadgang. Det er ikke lykkedes for nu, da finansministeren har givet tilsagn om, at der vil blive gjort et arbejde for sammen med administrationen på de pågældende områder at kunne nå frem til en klageadgang, sådan at den kan anvendes ikke i dette år, men til næste år, og det tilsagn håber vi finansministeren kan indfri.

Når vi ikke kan stemme for de konserva-

tives lovforslag, er det altså ikke på grundlag af indhøldet om klageadgang; det skyldes den sidste del af lovforslaget, hvori der står, at klage skal have opsættende virkning. Opsættende virkning har der aldrig været i dansk skattelovgivning tidligere; det kan være, vi skal se på det, men vi har ikke særlig tillid til, at det lader sig praktisere. Det er dog sådan, at det stedse har været de skatte-lignende myndigheder, der har set alvorligt på den enkelte sag, og at en tilfældig — og jeg bruger udtrykket tilfældig måske lidt i gåseøjne — skatteyder ikke selv kan bestemme sin indtægt, og at det skal være uden diskussion. Derfor tror vi ikke, det er rimeligt med så kort et varsel at komme med så vidtgående et forslag, og derfor finder vi det rigtigst i den givne situation at stemme imod lovforslaget, bl. a. på grundlag af det tilsagn, finansministeren har givet med hensyn til at kulegrave problemet.

Bernhard Baunsgaard: Det er i dag nøjagtig 14 dage siden, det konservative folkeparti fremsatte et lovforslag af denne art. Det er en hel nydannelse i dansk politik. Jeg har tidligere været oppe på denne talerstol for at sige, at vi ikke vil være med til at gennemføre lovforslag, som man ikke har haft tid til at undersøge ordentligt i udvalg. Det radikale venstre stemmer imod dette lovforslag.

Lütken: Det skal siges helt klart, at vi er ikke interesseret i, at skatteyderne får en dårlig retsstilling, og vi har intet imod, at man laver både 1, 2, 3 og 4 klageinstanser, det er i og for sig underordnet. Det, der må være afgørende, er, hvor lang tid en klagebehandling vil tage. Ikke mindst når der i lovforslaget ligger en bestemmelse om, at klageadgangen medfører opsættende virkning, er det helt klart, at hvis man ikke ved, hvor lang tid en klagebehandling tager, og den tager lang tid, vil det medføre, at man direkte kan spekulere i en skatte-kredit her, og det kan vi ikke være med til. Hele dette spørgsmål om, hvor lang tid behandling af en klage vil tage, er ikke undersøgt i udvalget, og der har ikke været mulighed for at få en reel undersøgelse af spørgsmålet; jeg finder, det er helt urimeligt og i virkeligheden noget jaskeri, hvis vi skal tage stilling til et

[Lütken.]

sådan forslag uden at have haft nogen mulighed for at foretage en reel undersøgelse af det, og når det endvidere ligger sådan, at man har finansministerens tilsagn og i øvrigt et enigt udvalg vil give skatteyderne de klagemuligheder, som man administrativt med rimelighed kan forlange gennemført, kan vi ikke stemme for lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Det ligger jo sådan, at hr. Jens Foged fra venstre ganske rigtigt flere gange har peget på problemet. Så vidt jeg ved, rejste hr. Jens Foged det forrige år, hvor den konservative finansminister pure afviste det. Nu skal det altså pludselig i sidste øjeblik ind, fordi de konservative skal have en undskyldning i forhold til noget helt andet, nemlig § 54, hvor jo hele befolkningen nu ved, at det, der blev lavet med, at man ikke ville gennemføre en regulering af indkomsterne for 1972 har bevirket, at tusinder og atter tusinder af skatteydere nu får en restskat, som de ikke burde have haft. Det er det, der er baggrunden. Lovforslaget om ændring af kildeskatten gennemfører nu den § 54, som er fornøden, men der skal altså lidt til, og det, der i realiteten sker her, er jo, at det konservative folkeparti så mindeligt beder de andre fire partier, om man dog ikke lige kan hjælpe dem, så de kan bevare deres ansigt, og det kan de altså ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 132 stemmer mod 31.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 217) findes i tidenden sp. 6354).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lembourn: Det konservative folkeparti vil ikke stemme imod dette lovforslag, da vi

ikke er imod et forsøg på at nærme betalt og endelig skat til hinanden.

Men vi kan ikke stemme for lovforslaget. For det første fordi vi er principielt imod bemyndigelseslove af denne art; det indskrænker folketingets indflydelse, og det er ikke den vej, folkestyret skal udvikle sig.

For det andet er der et skøn i denne bemyndigelse til at fastsætte en stigning — og det er jo det, det drejer sig om — en generel stigning i indkomstgrundlaget for samtlige skatteborgere. Uanset, hvor mange statistiske oplysninger der foreligger, vil der altid være et skøn her, og derfor bør folketinget være med til at debattere dette og have en indflydelse på ansættelsen.

Endelig for det tredje er vores ønske om en klageadgang over ligningsmyndighederne blevet nedstemt ved den forrige afstemning. Vi ønskede denne klageadgang indført, fordi vi anser bemyndigelsesloven for at medføre en forringelse i skatteborgerens stilling. Når man ikke får denne klageadgang, har man ikke dermed givet skatteborgeren den nødvendige beskyttelse.

Af disse grunde kan vi ikke stemme for lovforslaget, men vil undlade at stemme.

Bernhard Baunsgaard: Det er hr. Lembourns bemærkninger om bemyndigelseslove, der kalder mig herop.

Der findes allerede i den eksisterende lovgivning en bemyndigelsesparagraf; forskellen mellem den eksisterende paragraf og den nye, vi skal stemme om i dag, er den, at i den nye paragraf er det udtrykkelig defineret, i hvilke tilfælde den må bruges; det var det ikke i den gældende. Endvidere er det fastslået, at bemyndigelsen skal bruges, inden folketinget fastsætter udskrivningsprocenten; det var det heller ikke i den gældende.

Af den grund foretrækker vi den nye og bedre paragraf.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er ganske enig i det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde her, og jeg bliver også nødt til at understrege, at hr. Lembourn ikke rigtig har forstået, hvad det her drejer sig om. Vi har hele tiden haft en § 54 i kildeskatteloven, det er ikke nogen nyhed; det eneste nye er, at nu vil den blive brugt.

Selve denne bemyndigelsesparagraf er forelagt for dette ting af tidligere finansmi-